

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 278/2014
09.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Веска Крстајића, Биљане Синановић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П., због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката В.Љ., поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2772/13 од 06.11.2013. године, у седници већа одржаној дана 09. априла 2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.П. – адвоката В.Љ., поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2772/13 од 06.11.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању К бр.1623/12 од 07.06.2013. године, окривљени М.П. оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 2. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у време проверавања од две године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, одређено је да ће се окривљеном уколико дође до опозива условне осуде, у казну затвора урачунати време проведено у притвору од 23.11.2012. до 18.12.2012. године.

Истовремено, према окривљеном је изречена и мера безбедности одузимања предмета – комби возила марке ... регистрационе ознаке ..., кључеви за

стартовање, саобраћајна дозвола серијски број ..., два мобилна телефона марке ... са СИМ картицама. Окривљени је обавезан и на плаћање судског паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2772/13 од 06.11.2013. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Врању, преиначена је пресуда Основног суда у Врању К бр.1623/12 од 07.06.2013. године у погледу правне оцене дела и одлуке о казни, тако што су радње окривљеног М.П. правно квалификоване као кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 23.11.2012. године до 18.12.2012. године, док је жалба окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног М.П. – адвокат В.Љ., поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2772/13 од 06.11.2013. године, због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи другостепену пресуду тако што ће одбити жалбу Основног јавног тужиоца у Врању и потврдити првостепену пресуду, или да укине обе пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажном пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 бр.2772/13 од 06.11.2013. године повређен закон на штету окривљеног, јер је овом пресудом преиначена првостепена пресуда у погледу правне квалификације предметног кривичног дела и одлуке о казни тако што је осуђен за теже дело – за кривично дело из члана 350. став 3. КЗ, и поред тога што у конкретном случају није утврђено да је ово дело учињено од стране организоване групе или злоупотребом службеног положаја, нити је утврђено да је окривљени превезао већи број лица преко границе, а што је основно обележје тог кривичног дела, те да је на тај начин примењен кривични закон који се није могао применити.

Дакле, из образложења захтева за заштиту законитости произилази побијање другостепене пресуде због повреде одредаба члана 439. тачка 2. ЗКП,

указивањем да је на штету окривљеног другостепени суд преиначио првостепену пресуду примењујући закон који се није могао применити.

Изнети наводи захтева се, по оцени овога суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 459. ЗКП, прописано је да ће другостепени суд пресудом усвојити жалбу и преиначити првостепену пресуду ако сматра да с обзиром на утврђено чињенично стање у првостепеној пресуди постоји повреда из члана 439. и 441. Законика, а према стању ствари и у случају повреде из члана 438. став 1. тачка 1, 7, 9. и 10. Законика.

Из цитираних законских одредаба, јасно произилази да другостепени суд има овлашћење да првостепену пресуду измени у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције и на штету окривљеног, уколико је против првостепене пресуде изјављена жалба и од стране јавног тужиоца.

У конкретном случају, против првостепене пресуде, поред окривљеног и његовог браниоца, жалбу је изјавио и јавни тужилац. Управо уважавањем жалбе јавног тужиоца, првостепена пресуда је и преиначена у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције, тако што су радње окривљеног правно квалификоване као кривично дело из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које дело је окривљени осуђен на казну затвора у трајању од једне године.

Приликом доношења одлуке, другостепени суд је имао у виду, како је то наведено на страни 3 пресуде, да је првостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио кривични закон, јер је нашао да у радњама окривљеног стоје битна обележја кривичног дела из члана 350. став 2. КЗ, на које пропусти је основано указано у жалби јавног тужиоца, те је другостепени суд имајући у виду да се у конкретном случају ради о кријумчарењу већег броја лица, како је наведено у изреци првостепене пресуде, а што представља квалификаторну околност кривичног дела за које је окривљени оптужен - преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела и радње окривљеног М.П. правно квалификовао као кривично дело из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, те је обзиром на висину казне прописане за ово кривично дело, преиначио првостепену пресуду и у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године.

Како је, према томе, другостепени суд поступао у складу са својим овлашћењима када је, на правилно утврђено чињенично стање, преиначио првостепену пресуду примењујући одговарајућу правну квалификацију у односу на радње окривљеног описане у оптужници, то је Врховни касациони суд нашао да у таквом поступању другостепеног суда није повређен закон у смислу члана 439. тачка 2. ЗКП, те је захтев одбио као неоснован.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**